

ΚΑΝΙΑΝΙΤΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ – ΚΑΝΙΑΝΙΤΕΣ ΟΡΓΑΝΟΠΑΙΧΤΕΣ

Το χωριό μας η Κάτω Κανιανη, ο Αποστολιάς, δεν είχε μόνο τα δυο μεγάλα τα ωραία πανηγύρια, των Αγίων Αποστόλων στις 30 Ιουνίου και της Παναγίας στις 8 Σεπτεμβρίου, στο γραφικό ξωκκλήσι στον Άη Βασίλη. Δεν είχε μόνο τον περίφημο χορό, τη Σεντζα, για τον οποίο έγραψαν ιστορία και άφησαν εποχή οι παλιοί Κανιανίτες. Είχε και τους δικούς του οργανοπαίχτες. Ναι, τους Κανιανίτες Οργανοπαίχτες. Πρώτος, ο πιο παλιός, στη δεκαετία του 20 ο παππούς μου ο Αντώνης ο Κόντος με το κλαρίνο του. Έπαιζε σε παρέες, σε γάμους και σε τοπικά γλέντια. Έφυγε αναπάντεχα, εντελώς ξαφνικά, νεότερος σε ηλικία 35 χρόνων.

Ύστερα, αρχές της δεκαετίας του 60, νεότεροι Κανιανίτες, νέα παιδιά, άρχισαν να γρατζουνάνε παραδοσιακά όργανα. Αυτοδικοκτοί κατά το πλείστον αλλά και σπουδαγμένοι εμπειρικά κοντά σε παλιότερους σπουδαίους μουσικούς, ιδίως στα μουσικά στέκια της πλατείας Λαού στη Λαμία.

Ας τους επαναφέρουμε λοιπόν στη μνημη μας ονομαστικά. Ο Αντώνης ο Κοτσιμπος έπαιζε βιολί. Ο Ανδρέας ο Ρουλιανός σαντούρι. Ο Παναγιώτης ο Ρουλιανός βιολί. Ο Γιώργος ο Κολιγας ο πρόεδρος βιολί, μάλιστα σε μια έκθεση φωτογραφίας στην Πινακοθήκη της Λαμίας αφιερωμένη στους τοπικούς οργανοπαίχτες, εντόπισα μια ασπρόμαυρη φωτογραφία με τον κυρ Γιώργο και το βιολί του. Τέλος ο Ανδρέας ο Κολιγας έπαιζε κιθάρα. Τους θυμάμαι δωδεκάχρονος πιτσιρικάς καθιστούς στον προαύλιο χώρο της εκκλησίας να κουρτιζούν τα όργανα και να παίζουν μετά τη θεία Λειτουργία.

Στο πανηγύρι των Αγίων Αποστόλων ερχόταν στο χωριό από τα διπλανά Καστέλλια η μεγάλη κομπανία με τους ξακουστούς Πετρέους. Τα αδέλφια ο Πέτρο -Γιώργος με το βιολί του, ο Πέτρο - Δήμος τραγούδι και ακορντεόν, μαζί με τους Σπύρο Γεωργίου κλαρίνο, Αλέκο Προβιά ακορντεόν και τον Αντώνη το Μπούρχα κιθάρα. Από το Γαρδικι ερχόταν και ο Κωτούλας. Όλοι μαζί χωρίζονταν σε δυο παρέες και έπαιζαν στα μαγαζιά του Θανάση του Γεωργίου και του μπάρμπα Γιάννη του Μάνουκου. Αξέχαστες αλησμόνητες εποχές!!!

Μπορεί οι Κανιανίτες οργανοπαιχτες στην πορεία του χρόνου να μην είχαν συνέχεια. Να μην έκαναν επαγγελματική καριέρα και να μην έγιναν μεγάλο όνομα. Άφησαν όμως το δικό τους αποτύπωμα στην κληρονομιά του χωριού μας, στην πολιτιστική μας κληρονομιά. Και έτσι θα τους θυμόμαστε.....

Ας τους επαναφέρουμε λοιπόν στη μνήμη μας και ας τους τιμήσουμε με ένα γνήσιο παραδοσιακό τραγούδι από αυτά που έπαιζαν κι εκείνοι κάποτε στα πανηγύρια του.

(10-2-2022)